

رییس مجلس:

حمایت از عربستان غیرمسئولانه است

رییس مجلس نمایندگان، موضع گیری حمایتی از عربستان سعودی را در مساله یمن غیرمسئولانه خواند و برای جلوگیری از این گونه اظهارات خواستار فرستادن خطوط اساسی سیاست خارجی کشور به شورای ملی شد. عبدالرئوف ابراهیمی رییس مجلس نمایندگان گفت: در مورد سیاست خارجی به صراحت از رییس جمهور و حکومت می‌خواهیم که خطوط اساسی سیاست خارجی افغانستان را هرچه عاجل تر برای تصویب به شورای ملی بفرستند تا از «اظهارات غیر مسئولانه» جلوگیری صورت گیرد. آقای ابراهیمی افزود: «هر کسی در افغانستان در هر موقف دولتی و غیر دولتی که قرار داشته باشد باید به مسوولیت‌شان در این مساله (سیاست خارجی)...

ادامه صفحه ۷

صفحه ۶

معاون کمیسیون اصلاحات انتخاباتی:

علاقه‌ی به اصلاحات انتخاباتی وجود ندارد

یادداشت: شش ماه بعد از ایجاد دولت وحدت ملی، رییس‌جمهور غنی پیش از سفرش به امریکا با فرمانی اعضای کمیسیون اصلاح انتخاباتی را که از موارد درشت در تفاهم‌نامه ایجاد دولت وحدت ملی بود، مشخص کرد؛ اما بعد از گذشت نزدیک به دو هفته از ایجاد این کمیسیون تا هنوز اعضای آن هیچ‌گونه جلسه کاری برگزار نکرده و مقر کارشان نیز مشخص نشده است.

کمیسیون اصلاح انتخاباتی به شمول نماینده ملل متحد ۱۵ عضو دارد. ریاست جمهوری شکرپه بارکزی عضو مجلس نمایندگان را به حیث رییس این کمیسیون معرفی کرد؛ اما رییس اجرایی با این تصمیم مخالفت کرده و گفته است که بانو بارکزی در دقیقه نود وارد فهرست اعضای این کمیسیون شده است.

کمیسیون اصلاح انتخاباتی به هدف آوردن تغییر در مقررات و قوانین انتخاباتی و همچنان تغییر و تبدیل برخی از کارمندان کمیسیون‌های انتخاباتی ایجاد گردیده که مشکلات و موارد اختلافی زیادی در کارشویو این کمیسیون وجود دارد.

برای واکاوی این موارد با صدیق‌الله توحیدی معاون کمیسیون اصلاح انتخاباتی گفت‌وگو کرده‌ایم که اینک می‌خوانید:

پس از ۲۰۱۷ چه خواهیم کرد؟

صفحه ۷

قربانیان ماین در کشور افزایش یافته است

در سال گذشته میلادی بیش از ۱۱۰۰ غیرنظامی در انفجار ماین‌ها و مهمات منفجر نشده در افغانستان جان داده اند. یعنی به صورت اوسط هر ماه ۹۵ تن در انفجار ماین و مهمات منفجر نشده جان می‌دهند. براساس آمار ارائه شده از سوی سازمان ملل به مناسبت چهارم اپریل، روز جهانی «آگاهی از خطرات و مبارزه با ماین»، ۸۰ درصد از اراضی افغانستان در ماموریت ۲۶ ساله موسسات ماین پاک‌سازی از ماین‌ها و مهمات منفجر نشده پاکسازی شده‌اند؛ اما هنوز چهار هزار ساحه آلوده به ماین و مهمات منفجر نشده وجود دارد. در دوم ماه اپریل، نمایندگی سازمان ملل متحد در افغانستان از این روز تجلیل کرد و بان کی مون، سرمنشی سازمان ملل متحد در پیامی ویدیویی گفت که «تنها در سال گذشته ۴۰۰ هزار ماین و بقایای منفجر نشده و در حدود دو هزار مهمات قدیمی در افغانستان خنثی شده‌اند». محمد صدیق راشد، رییس مرکز هماهنگی امور ماین پاک‌سازی افغانستان در مصاحبه با دوپچه وله گفت که فعالیت موسسات ماین پاک‌سازی در سال گذشته از نظر کیفیت بهتر شده، اما از نظر کمیت کاری کاهش چشمگیری داشته

ادامه صفحه ۶

وزارت تحصیلات عالی:

به شکایات داوطلبان کانکور رسیده‌گی می‌شود

سرپرست وزارت تحصیلات عالی در پیوند به مشکلات در کانکور امسال به ویژه مساله عدم تبدیلی دانشجویان و معرفی آنان در رشته‌های متغییر و غیردلخواه به مجلس نمایندگان فراخوانده شد.

محمدعثمان بابری معین و...
ادامه صفحه ۷

در برگ‌ها

به ملازمان سلطان که رساند این دعا را؟

زنده‌گی در قرون وسطای جدید

کارهای فرهنگی «ماندگار» است!

تساوی شما با جاپان و ازبکستان نشان‌دهنده رشد فوتبال است

علی پارسا

به ملازمان سلطان که رساند این دعا را؟

جنگ یمن انتقاد می‌کند، به این معناست که رییس‌جمهور غنی هرچند در رأس حکومت وحدت ملی از مشارکت سیاسی همه گروه‌های سیاسی در حکومت سخن می‌زند، اما حاضر نیست با شریک سیاسی‌اش در یک مسیر مشترک راه برود. وقتی استاد محقق هم از جزئیات روند صلح ابراز بی‌خبری می‌کند و از سوی دیگر، اعلام حمایت خبرنگار ارگ از موضع عربستان سعودی در قبال یمن را برخلاف برخلاف توافق شورای امنیت می‌داند و یا هم از اختلافات بنیادین حتی در قبال صلاحیت‌های ریاست اجراییه یاد می‌کند، باز هم نمی‌توان اختلافات درون‌حکومتی گرفت. جدا از این دو مقام ریاست اجرایی، موضع‌گیری جنرال دوستم به عنوان یار انتخاباتی رییس‌جمهور غنی و معاون اول او در نقد و شکوه از تکرارهای اشرف غنی و حنیف اتمر، نمونه برجسته‌تری از اقتدارگرایی‌های رییس‌جمهور است.

در کنار این اختلافات، به درازا کشیدن کار کابینه به عنوان رکن اصلی و بازوی اجرایی نظام از یکسو و در برزخ ماندن مسأله اصلاح نظام انتخاباتی از سوی دیگر، سبب شده است که مردم دل خوش چندانی از دم و دستگاه حکومت‌داری رییس‌جمهور غنی نداشته باشند. این دو موضوع حداقل توقعی بود که مردم از حکومت پُر ادعای وحدت ملی داشتند؛ در حالی که هنوز هم که هنوز هست، هیچ تضمینی برای پایان قصه هزار و یک شب کابینه و یا کابوس شوم یک انتخابات بحرانی‌آفرین دیگر وجود ندارد. همه این ضعف‌ها و کم‌کاری‌ها فقط بر یک چیز دلالت می‌کند و آن این‌که حکومت موجود حتی به جاده اصلاحات و حکومت‌داری خوب هم قدم نگذاشته است!

در عرصه اجتماعی هم که تکلیف معلوم است؛ آن‌قدر جنجال و مشکل از پیش بوده و در طول این شش‌ماه به مرور روی آن تلمبار شده که نمی‌توان تصور آن را کرد. جدا از آنچه که از حکومت پیشین به ارث رسیده، متأسفانه باید گفت که در این حکومت، بارهای دوش مردم به مراتب بیشتر از پیش شده است. اگر پیش از این غم مردم، غم نان و غم جان بوده، حالا غم خشونت‌های اجتماعی و غم رشد سیستماتیک تبعیض و غم اسیر شدن هم ذهن جامعه را

حالا دیگر پس از شش‌ماه دور باطل و سعی نافرجام حکومت وحدت ملی، هرکسی می‌تواند کارنامه این حکومت را در محک آزمون و ارزیابی قرار دهد. حکومت وحدت ملی با تمام امیدواری‌هایی که برای مردم افغانستان خلق کرد، در طول این مدت نتوانست چهره‌ی فراتر از یک حکومت متشتت با اختلافات سرشار در عرصه داخلی و ماجراجویی‌ها و حرکت‌های متهورانه در صحنه سیاست بین‌الملل از خود به نمایش بگذارد.

با وجود آن‌که این حکومت از دل یک بن‌بست سهمگین انتخاباتی و از لبه پرتگاه بحران برآمده بود، اما باز هم به دلایل بسیاری، نفس تشکیل این حکومت امیدواری‌های بسیاری را در دل مردم و جامعه جهانی خلق کرد. برنامه‌ها و استراتژی‌های رنگارنگ مطروحه در دوره رقابت‌های انتخاباتی و بیزاری مردم از وضع نابسامان موجود اجتماعی سبب شده بود که حتی بدبینان و خُرده‌گیران هم پس از تشکیل این حکومت، تا جایی چشم‌اندازی به عمل‌کردهای آن داشته باشند. با این وجود اما حالا که این حکومت ۲۰ درصد عمرش را گذرانده و با موضع‌گیری‌ها و عمل‌کردهای مختلفش در عرصه‌های گوناگون واقعیت‌های بسیاری را پیش چشمان جامعه آشکار کرده، به نظر می‌رسد که رشته‌امیدهای بسیاری پنبه شده است.

حکومت وحدت ملی در عرصه‌های مختلف از جمله در حیطه حکومت‌داری خوب، رشد و توسعه روند ملت‌سازی، سیاست خارجی موفق و حتماً رایه خدمات اجتماعی تا کنون نه تنها نتوانسته چندان شمشیری بزند که حتی گاهی حرکت‌های یأس‌آور و تأسف‌بار بسیاری به بار آورده است.

اوج اختلاف درونی این حکومت در عرصه حکومت‌داری را می‌توان در سخنان رهبران و سردمداران آن از جمله سخنان دکتر عبدالله عبدالله، رییس اجراییه این حکومت، استاد محقق، معاون دوم رییس اجراییه و حتی جنرال دوستم به عنوان معاون اول رییس‌جمهور غنی دید. وقتی که دکتر عبدالله در سفرش به هند از «احتمال یک، دو و یا سه» ملاقات با سران طالبان با شک و تردید سخن می‌گوید، و یا وقتی که او بر موضع‌گیری ارگ در قبال

امروز انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان یک‌ساله می‌شود و نیز روزنامه ماندگار وارد هفتمین سال نشراتی خویش می‌گردد. نخستین شماره روزنامه ماندگار، در ۱۶ حمل یک‌هزار و سه صد و هشتاد و هشت خورشیدی منتشر شد و تا کنون خوش‌بختانه بدون انقطاع ادامه یافته است. روزنامه ماندگار در این شش‌سال فعالیت نشراتی خویش، سه انتخابات ریاست‌جمهوری را شاهد بوده است؛ انتخابات‌های ریاست‌جمهوری ۱۳۸۸ و دو دور انتخابات ۱۳۹۳.

یک‌سال پیش از امروز، دومین انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان، برگزار شد. اما برخی عوامل این انتخابات را به دور دوم برد. دور اول انتخابات در ۱۶ حمل برگزار شد. در این روز، دکتر عبدالله بیشترین رأی را نسبت به دیگر نامزدان از خود کرد و آقای اشرف غنی احمدزی با فاصله ۱۴ درصد رأی در جایگاه دوم قرار گرفت. در آن‌زمان واضح بود که دکتر عبدالله پنجاه جمع یک درصد آرا را برای رسیدن به ریاست‌جمهوری را از آن خود کرده است؛ اما کمیسیون انتخابات که زیر فرمان حامد کرزی قرار داشت، توانست آرای دکتر عبدالله را کم و از دیگر نامزدان را بیشتر کند تا انتخابات بی‌نتیجه بماند.

حامد کرزی که در آن‌زمان رییس‌جمهور بود، در همکاری برخی نهادها و سفارت‌خانه‌های خارجی، این انتخابات را به دور دوم برد و دکتر عبدالله وارد دور دوم انتخابات شد. هرچند قبل از برگزاری انتخابات دور دوم، دکتر عبدالله هشدارهایی را از طرف دوستانش دریافت کرده بود که وارد این میدان نشود و از آرای واقعی‌اش در دور اول دفاع کند؛ اما دکتر عبدالله با اطمینان خاطر وارد دور دوم شد و این‌گونه بزرگترین اشتباهش را انجام داد.

سخن ماندگار

۱۶ حمل؛

یک‌ساله‌گی انتخابات ۹۳

و ۶ ساله‌گی ماندگار

دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان - خلاف قانون اساسی کشور که باید چهارده روز بعد برگزار می‌شد - به تاریخ ۲۴ جوزای ۱۳۹۳ برگزار شد. اما در این‌زمان همه راه‌ها برای تقلب، بیشتر از دور اول سازمان‌دهی شد. در روز برگزاری دور دوم انتخابات، مردم در سطح بسیار پایین در انتخابات شرکت کردند، اما شام روز انتخابات دور دوم، کمیسیون انتخابات میزان مشارکت مردم را بسیار بالا اعلام کرد. در این دور، پنج‌هزار مرکز خیالی در مناطق نامن ایجاد و چهارهزار کارمند انتخاباتی از تیم انتخاباتی اشرف غنی احمدزی وارد میدان شد. از این‌رو، سطح تقلب در آن به حدی بود که جهان را شوکه کرد و انتخابات را به بحران کشید و چیزی نماند که دکتر عبدالله دولت خودش را اعلام کند. سرانجام با مداخله جامعه جهانی به‌ویژه آمریکا و پس از چانه‌زنی‌ها و مشوره‌های زیاد، دولت وحدت ملی میان دو نامزد که هر دو مدعی برنده‌گی - البته یکی برحق و دیگری ناحق - بودند، شکل گرفت. مبنای مشروعیت دولت وحدت ملی هم توافق‌نامه سیاسی‌یی بود که تا کنون به‌جز یک مورد عملی نشده است.

البته طرح دولت وحدت ملی، تحفه‌یی از جانب آمریکا نبود، بلکه بسیار وقت پیش این طرح در چوکات آجندای ملی از طرف کنفرانس آجندای ملی به ریاست احمدولی مسعود ارایه شده بود و در نزدیکی‌های انتخابات، مورد توافق امریکایی‌ها و همه کشورهای همسایه و منطقه قرار گرفت.

اکنون یک سال از برگزاری دور اول انتخابات می‌گذرد و شش‌ماه هم از تشکیل دولت وحدت ملی. اما این دولت هنوز صورت‌بندی نشده و به اولویت‌هایی که در توافق‌نامه سیاسی بر آن تأکید رفته، نپرداخته است. کمیسیون اصلاح انتخاباتی، ناوقت اما بسیار ناقص ایجاد شده که مورد قبول دکتر عبدالله نیست. کابینه تکمیل نشده و زمینه برگزاری انتخابات پارلمانی وجود ندارد و از مبارزه با فساد نیز جز شعار و نمایش چیزی دیده نشده است. به این ترتیب، یک سال بعد از دور اول انتخابات می‌بینیم که هنوز در ادامه مشکلات گذشته قرار داریم؛ قطب‌بندی‌های قومی و سمتی در دولت وحدت ملی، بیشتر رونما شده و امیدهای مردم نسبت به این دولت به یأس بدل شده است. دیده شود که آقایان غنی و عبدالله در سال پیش رو چه می‌کنند و شستی شکسته افغانستان را به کدام ساحل رهنمون می‌شوند!

دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان - خلاف قانون اساسی کشور که باید چهارده روز بعد برگزار می‌شد - به تاریخ ۲۴ جوزای ۱۳۹۳ برگزار شد. اما در این‌زمان همه راه‌ها برای تقلب، بیشتر از دور اول سازمان‌دهی شد. در روز برگزاری دور دوم انتخابات، مردم در سطح بسیار پایین در انتخابات شرکت کردند، اما شام روز انتخابات دور دوم، کمیسیون انتخابات میزان مشارکت مردم را بسیار بالا اعلام کرد. در این دور، پنج‌هزار مرکز خیالی در مناطق نامن ایجاد و چهارهزار کارمند انتخاباتی از تیم انتخاباتی اشرف غنی احمدزی وارد میدان شد. از این‌رو، سطح تقلب در آن به حدی بود که جهان را شوکه کرد و انتخابات را به بحران کشید و چیزی نماند که دکتر عبدالله دولت خودش را اعلام کند. سرانجام با مداخله جامعه جهانی به‌ویژه آمریکا و پس از چانه‌زنی‌ها و مشوره‌های زیاد، دولت وحدت ملی میان دو نامزد که هر دو مدعی برنده‌گی - البته یکی برحق و دیگری ناحق - بودند، شکل گرفت. مبنای مشروعیت دولت وحدت ملی هم توافق‌نامه سیاسی‌یی بود که تا کنون به‌جز یک مورد عملی نشده است.

البته طرح دولت وحدت ملی، تحفه‌یی از جانب آمریکا نبود، بلکه بسیار وقت پیش این طرح در چوکات آجندای ملی از طرف کنفرانس آجندای ملی به ریاست احمدولی مسعود ارایه شده بود و در نزدیکی‌های انتخابات، مورد توافق امریکایی‌ها و همه کشورهای همسایه و منطقه قرار گرفت.

اکنون یک سال از برگزاری دور اول انتخابات می‌گذرد و شش‌ماه هم از تشکیل دولت وحدت ملی. اما این دولت هنوز صورت‌بندی نشده و به اولویت‌هایی که در توافق‌نامه سیاسی بر آن تأکید رفته، نپرداخته است. کمیسیون اصلاح انتخاباتی، ناوقت اما بسیار ناقص ایجاد شده که مورد قبول دکتر عبدالله نیست. کابینه تکمیل نشده و زمینه برگزاری انتخابات پارلمانی وجود ندارد و از مبارزه با فساد نیز جز شعار و نمایش چیزی دیده نشده است. به این ترتیب، یک سال بعد از دور اول انتخابات می‌بینیم که هنوز در ادامه مشکلات گذشته قرار داریم؛ قطب‌بندی‌های قومی و سمتی در دولت وحدت ملی، بیشتر رونما شده و امیدهای مردم نسبت به این دولت به یأس بدل شده است. دیده شود که آقایان غنی و عبدالله در سال پیش رو چه می‌کنند و شستی شکسته افغانستان را به کدام ساحل رهنمون می‌شوند!

دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان - خلاف قانون اساسی کشور که باید چهارده روز بعد برگزار می‌شد - به تاریخ ۲۴ جوزای ۱۳۹۳ برگزار شد. اما در این‌زمان همه راه‌ها برای تقلب، بیشتر از دور اول سازمان‌دهی شد. در روز برگزاری دور دوم انتخابات، مردم در سطح بسیار پایین در انتخابات شرکت کردند، اما شام روز انتخابات دور دوم، کمیسیون انتخابات میزان مشارکت مردم را بسیار بالا اعلام کرد. در این دور، پنج‌هزار مرکز خیالی در مناطق نامن ایجاد و چهارهزار کارمند انتخاباتی از تیم انتخاباتی اشرف غنی احمدزی وارد میدان شد. از این‌رو، سطح تقلب در آن به حدی بود که جهان را شوکه کرد و انتخابات را به بحران کشید و چیزی نماند که دکتر عبدالله دولت خودش را اعلام کند. سرانجام با مداخله جامعه جهانی به‌ویژه آمریکا و پس از چانه‌زنی‌ها و مشوره‌های زیاد، دولت وحدت ملی میان دو نامزد که هر دو مدعی برنده‌گی - البته یکی برحق و دیگری ناحق - بودند، شکل گرفت. مبنای مشروعیت دولت وحدت ملی هم توافق‌نامه سیاسی‌یی بود که تا کنون به‌جز یک مورد عملی نشده است.

نبرد ارتش پاکستان با طالبان بر سر یک دره استراتژیک

ارتش پاکستان طی هفته‌های اخیر یکسری حملات هوایی و زمینی را علیه شبه‌نظامیان طالبان در دره «تیراه» (Tirah) انجام داده است. به نوشته روزنامه نیشن، ارتش پاکستان راه‌های اصلی را در دره مذکور به دست گرفته اما این منطقه هیچ‌گاه به کنترل دولت پاکستان در نیامده بود. عملیات در تیراه که بخشی از منطقه قبیله‌ای خیبر است، هدفش حمله به مقر گروه «تحریک طالبان پاکستان» (TTP) و سایر گروه‌های شبه‌نظامی در حومه وزیرستان شمالی است که از جون سال گذشته آغاز شد. ارتش پاکستان ماه گذشته دست کم ۲۳۰ شبه‌نظامی را در تیراه که از مدت‌ها قبل مخفیگاه تحریک طالبان پاکستان بود، کشت. سنگساری ارتش پاکستان اعلام کرد که یکی از گذرگاه‌های اصلی که به ولایت ننگرهار افغانستان مرتبط می‌شود، در دست گرفته‌اند. یکی از منابع امنیتی در شمال شرق پاکستان همچنین گفت که یکی از دیگر از مسیرهای اصلی در کنترل ارتش است.

ماهاتیر محمد:

نخست وزیر مالزی باید استعفا بدهد

ماهاتیر محمد از نخست وزیر مالزی خواست تا به دلیل عملکرد ضعیفش استعفا بدهد. ماهاتیر محمد ضمن انتقاد شدید از عملکرد دولت «نجیب تون رزاق» از او خواست تا برای نجات کشور و حزب حاکم از سمت خود کناره گیری کند. وی در اظهارات خود پس از یک کنفرانس مدیریت در پایتخت مالزی به خبرنگاران گفت که عملکرد نخست وزیر کنونی مالزی حتی از نخست وزیر بعد از او (عبدالله احمد بداوی) نیز بدتر بوده است و حزب حاکم را در وضعیت بدی قرار داده است. نخست وزیر دوران شکوفایی مالزی تصریح کرد: اگر حزب آمو می‌خواهد نجات پیدا کند و کشور را از وضعیت فعلی خارج کند باید رهبر خود را عوض کند. وی تأکید کرد: مهم این است که نجیب از کار برکنار شود و اینکه چه کسی جانشین نجیب شود به اعضای حزب آمو بستگی دارد. ماهاتیر محمد افزود که او مرحله سکوت را پشت سر گذاشته و حالا احساس می‌کند که باید صریحاً اظهار نظر کند؛ زیرا تحت مدیریت نجیب تون رزاق، شهرت مالزی در سطح جهان در حال خراب شدن است. وی بیان کرد: من عصبانی نیستم. من تنها به کشورم فکر می‌کنم. طی چند سال گذشته سکوت کرده بودم اما از این مرحله عبور کرده‌ام. کشور ما به داشتن مدیریت و دولت خوب مشهور بود اما دیگر چنین نیست.

بر اساس یک تحقیق تازه

اسلام سریع‌ترین رشد در جهان را دارد

در تازه‌ترین مطالعات انجام شده در امریکا مشخص شد که رشد تعداد مسلمانان در جهان در مقایسه با سایر ادیان بیش‌تر است به نحوی که تا سال ۲۰۵۰، ۱۰٪ کل ساکنان قاره اروپا را مسلمانان تشکیل خواهند داد.

به گزارش شبکه خبری اسکای نیوز عربی، در تحقیقاتی که اخیراً توسط چند مرکز امریکایی از جمله مرکز تحقیقات «پیو» صورت گرفته مشخص شد که تا چهار سال آینده مسیحیت همچنان بزرگترین دین جهان باقی خواهد ماند اما در آینده تعداد مسلمانان بیش از مسیحیان خواهد شد. به نحوی که تعداد مسلمانان تا سال ۲۰۲۷، در امریکا افزایش یافته و اسلام دومین دین امریکا خواهد شد و تعداد مسلمانان در کل جهان از مسیحیان بیشتر می‌شود.

همچنین این تحقیق نشان داد که تا سال ۲۰۵۰، ۱۰٪ کل ساکنان قاره اروپا را مسلمانان تشکیل خواهند داد.

طبق این تحقیق، دلیل افزایش تعداد مسلمانان به دو عامل یکی افزایش مهاجرت خانواده‌های مسلمان به اروپا و دیگری تعداد فرزندان این خانواده‌ها برمی‌گردد.

با افزایش تعداد مسلمانان در قاره اروپا که از کاهش جمعیت رنج می‌برد، انتظار می‌رود تعداد مسیحیان ساکن این قاره کاهش یافته و ۶۵٪ کل ساکنان قاره را تشکیل دهند.

مسئولان این تحقیق بیش از ۲۵۰۰ برگه آمار و گزارش رسمی مربوط به ساکنان بیش از ۱۷۵

کشور را مورد مطالعه قرار دادند.

در سال ۲۰۱۰ تعداد مسلمانان جهان ۱,۶ میلیارد تن و تعداد مسیحیان ۲,۱۷ میلیارد تن بود اما در این تحقیق پیش بینی شده تعداد مسلمانان پس از چهار سال با مسیحیان برابری کند.

از طرف دیگر در این تحقیق پیش بینی شده تعداد یهودیان جهان نیز چندان افزایش نمی‌یابد به ویژه که ۶۰٪ تعداد کل یهودیان جهان، بیش از ۶۰ سال سن دارند.

این تحقیق همچنین پیش بینی کرده که مسلمانان تا سال ۲۰۵۰، ۲,۸ میلیارد از جمعیت

جهان یعنی ۳۰ درصد از ساکنان جهان را تشکیل دهند.

در مورد اقلیت‌های بی دین نیز جمعیت آنان کاهش خواهد یافت چراکه بیشترشان مسن هستند و تمایلی برای تشکیل خانواده‌های بزرگ ندارند.

طبق این تحقیق انتظار می‌رود تعداد مسلمانان طی ۴۵ سال آینده بیشترین رشد را به ویژه در مناطق خاصی چون خاورمیانه، هند و صحرای آفریقا داشته باشد.

محاكمه مجدد مبارک و پسرانش به اتهام فساد مالی

دادگاه کیفری قاهره روزشنبه اولین جلسه تجدید نظر در پرونده دیکتاتور مخلوع مصر و دو پسرش علاء و جمال مبارک را به اتهام فساد مالی آغاز کرد.

به نوشته روزنامه مصری الیوم السابع، اولین جلسه دادگاه تجدید نظر حسنی مبارک، رئیس جمهور مخلوع مصر و پسرانش علاء و جمال مبارک به اتهام برداشت غیر قانونی بیش از ۱۲۵ میلیون پوند مصری از بودجه مالی کاخ‌های ریاست جمهوری راس ساعت ۱۱ روز گذشته به وقت محلی با حضور متهمان و وکلای مدافع در آکادمی پلیس قاهره آغاز شد.

در این جلسه که به ریاست حسن حسنین، برگزار شد به پرونده فساد مالی مبارک و دو پسرش که در مصر به پرونده کاخ‌های ریاست جمهوری مشهور است رسیدگی شد. برخلاف جلسات پیشین دادگاه که در آن مبارک و فرزندان با لباس متهم حاضر می‌شدند در این جلسه با لباس شخصی در دادگاه حضور داشتند.

جنوری گذشته دادگاه قاهره حکم صادر شده از سوی دادگاه جنایی علیه مبارک و پسرانش در زمینه پرونده کاخ‌های ریاست جمهوری را باطل اعلام کرد. دادگاه جنایی قاهره پیش‌تر سه سال زندان برای مبارک و چهار سال زندان با اعمال شاقه برای هر یک از پسرانش در نظر گرفته بود.

هند تا ۲۰۵۰ بزرگترین

جمعیت مسلمان جهان را خواهد داشت

در این گزارش پیش‌بینی شده که تا ۲۰۵۰ مشابهت جمعیتی میان مسلمانان و مسیحیان برای نخستین بار در تاریخ رخ دهد یعنی جمعیت مسلمانان ۳۰ درصد و جمعیت مسیحیان به ۳۱ درصد می‌رسد.

در سال ۲۰۱۰، تعداد جمعیت مسلمان جهان ۱,۶ میلیارد بود در حالی که در همان سال تعداد جمعیت مسیحی ۲,۱۷ میلیارد تخمین زده شد. اگر این روند ادامه یابد، اسلام پس از ۲۰۷۰ بیشترین پیرو را در سراسر جهان خواهد داشت. در ۲۰۵۰، مسلمانان حدود ۱۰ درصد جمعیت اروپا را دربر خواهند گرفت که ۵,۹ درصد بیشتر از ۲۰۱۰ است. جمعیت جهانی هندوها نیز ۳۴ درصد افزایش می‌یابد و تا ۲۰۵۰ به ۱,۴ میلیارد تن خواهد رسید و این آیین سومین رتبه را خواهد داشت.

در این بررسی تحقیقی همچنین پیش‌بینی شد که تا ۲۰۵۰ یک نهم انگلیسی‌ها را مسلمانان تشکیل می‌دهند اما مسیحیت همچنان دین اکثریت در انگلیس خواهد بود.

بر اساس یک مطالعه جدید توسط اندیشکده امریکایی مشخص شد که هندوستان تا ۲۰۵۰ بزرگترین و بیشترین جمعیت مسلمان در دنیا را خواهد داشت حتی بیشتر از اندونزی.

به گزارش خبرگزاری پی.تی.آی. بر اساس آمارهای جدید مرکز تحقیقات مذهبی پیو در امریکا مشخص شد که رشد جمعیت مسلمانان بیشتر از جمعیت کل جهان است و هندوها و مسیحیان به سختی با رشد جمعیت مسلمانان در سراسر جهان رقابت می‌کنند.

در این گزارش آمده است، هندوستان اکثریت هندوها را در اختیار خواهد داشت اما تا ۲۰۵۰ جمعیت مسلمانان در این کشور حتی از اندونزی هم فراتر خواهد رفت.

بنا بر داده‌های این موسسه در سال ۲۰۱۱، جمعیت مسلمان اندونزی ۲۰۵ میلیون تن و هندوستان ۱۷۷ میلیون تن بود. در چهار دهه بعدی، مسیحیان همچنان بزرگترین جمعیت و گروه مذهبی خواهند بود اما اسلام نیز رشد سریعی خواهد داشت.

بخش دوم

بهرترین

راه برای جبران یک اشتباه

راضیه کتابچی

برخی معتقدند اگر پس از یک دعوا زودتر از دیگری عذرخواهی کنند، به معنای قبول تقصیر است و مسوولیت تمام آن درگیری به ناحق به گردنشان می افتد. آن‌ها فکر می‌کنند اگر از دیگری عذرخواهی کنند، موجب می‌شوند طرف مقابل گناه سهم خود در ایجاد درگیری را نپذیرد و همه خطاها را متوجه آن‌ها نماید. گاهی اوقات هم حس می‌کنند ممکن است عذرخواهی موجب شود تمام توجه‌ها به خطای پیش آمده جلب شود، خطایی که بهتر است فراموش شود. در هر حال، در شرایط مناسب عذرخواهی مناسب به تمام مشکلات پایان می‌دهد و می‌تواند ارزش‌های مشترک را تأیید کند و احساسات مثبت را به وجود بیاورد.

چه موقع عذرخواهی درست نیست؟

یادتان باشد عذرخواهی بر اساس قول‌های پوچ و بی‌ارزش، بسیار بد و نامناسب است. یکی از مهم‌ترین عمل‌کردهای عذرخواهی، اصلاح وضع بد ایجاد شده و بازسازی اعتماد از دست رفته است. پس اگر قصد ندارید دست از رفتار آزاردهنده خود بردارید، بهتر است بدانید عذرخواهی کوچک‌ترین دردی را دوا نخواهد کرد. اگر قول بدهید تغییر خواهید کرد اما همچنان به رفتار نامناسب‌تان ادامه دهید، پس بهتر است هرگز عذرخواهی نکنید، چون عذرخواهی به این شکل ارزش نخواهد داشت. گاهی اوقات هم ممکن است طرف مقابل برای قبول عذرخواهی، درخواست‌هایی غیرمعقول و حتا غیرممکن داشته باشد که در این مواقع نیز عذرخواهی چندان کاری پیش نخواهد برد، زیرا هیچ شخصی نمی‌تواند به خواسته‌های نامعقول شخص دیگر پاسخ مثبت دهد.

چه‌گونه عذرخواهی کنیم؟

وقتی متوجه شدید کار ناپسندی انجام داده و فردی را رنجانیده‌اید، باید از او عذرخواهی کنید؛ اما آیا می‌دانید چه‌گونه باید عذرخواهی کرد؟ این روش‌ها می‌تواند راهنمای شما باشد:

بدانید چه وقت باید عذرخواهی کنید

دانستن این‌که چه موقع عذرخواهی کنید، به اندازه‌ی چه‌گونه عذرخواهی کردن مهم است. به طور کلی، هرگاه احساس کردید موضوعی باعث رنجش کسی شده است، بهترین کار عذرخواهی و از بین بردن فضای تیره حاکم است؛ اما اگر مطمئن نیستید کار بدی کرده‌اید و طرف مقابل بدون منطق ناراحت شده است، شما می‌توانید درباره‌ی موضوع صحبت کنید و ببینید آیا واقعاً دلیل ناراحتی فرد مقابل صحیح است.

مسوولیت‌پذیر باشید

مسوولیت‌پذیری یعنی پذیرفتن اشتباهاتی که موجب صدمه رساندن به دیگری شده و مهم‌ترین - و فراموش‌شده‌ترین - بخش اکثر عذرخواهی‌هاست. اما وقتی می‌گویید: متأسفم که از حرفم ناراحت شدی، یعنی این‌که من حرفی نزده‌ام که تو ناراحت شوی و این واکنش تو اصلاً منطقی نیست.

بخش سوم

و مرتدهای خود را ایجاد می‌کند؛ حملات فرانسسکن‌ها و دمینیکن‌ها نسبت به یکدیگر، هیچ تفاوتی با رد و بدل‌های تروتسکیست‌ها و استالینیست‌ها ندارد.

این برخوردها به هیچ‌وجه بیهوده و به منظور ایجاد بی‌نظمی بی‌هدف نبوده، بلکه برعکس نمایشی از نیروهای جدیدی است که در پی ترسیم تصویر جدیدی از زنده‌گی جمع‌اند که بدون مبارزه علیه «نظام» موجود و عدم تحمیلی آگاهانه (نظری و عملی) امکان شکل‌گیری ندارد.

مقایسات فرهنگی و هنری این دو عصر بسیار پیچیده‌ترند. از یک‌سو تطابقی وجود دارد: هر دو دوران، به انحاء مختلف ولی با آرمان‌های آموزشی و استتار ایدئولوژیکی پدرسالارانه مشابهی (به هدف در اختیار گرفتن اذهان)، از طریق ارتباطات بصری، کوشش در پل زدن بین فرهنگ فریخته و عامه می‌کنند. در هر دو دوره، نخبه‌گان متون مباحثات را تهیه کرده، سپس دانش زمان، داده‌های اصلی و ساختار ایدئولوژی غالب را برای عامه به تصویر ترجمه می‌کنند. قرون وسطا دارای تمدنی بصری است: کلیساها کتیبن سنگی و عظیم‌اند و در واقع تبلیغات و داستان‌های مصور عرفانی، وظیفه توضیح همه چیز را از ملل روی زمین تا هنر و کارهای دستی، روزها و سال‌ها، فصول بذرافشانی و درو، اسرار مذهب، صحنه‌هایی از تاریخ مقدس و یا کفرآمیز و بالاخره زنده‌گی مقدسین را (سرمشقهایی عالی از رفتار - مانند ستاره‌گان و خوانندگان موسیقی پاپ امروزه - نخبه‌گانی بدون قدرت سیاسی ولی با شخصیتی بسیار مجذوب‌کننده) برعهده می‌گیرند.

در کنار این بنگاه (تجاری) عظیم فرهنگ مردمی، فرهنگ آموخته‌گان بر نخته‌پاره‌های فرهنگ گذشته تولید می‌کنند. به عنوان مثال به قوطی‌های معجزه‌گر کنول و یا آرمان، دانشکده ارنست، ماشین‌های تولیدی بی‌فایده مورانی و یا تنبگلی [۲۲] فکر کنید و خود را در فضایی بدون هیچ‌گونه رابطه با رافایل یا کنو و [۲۳] ولی ذایقه‌یی بسیار شبیه زیبایی‌شناسی قرون وسطایی می‌یابید.

اجرائی و نیروهای چندزبانه، آماده‌ی اجرای دستورات فرماندهان نیروی دریایی‌اند که خود مستقلانه قادر به شروع جنگ یا اعمال سیاست‌های خودند.

در این مناطق وسیع طعمه نامنی، دسته‌های واخورده و مطرود، ماجراجویان و درویش - صوفیان پرسه می‌زنند. بحران عمومی دانشگاه‌ها، دانشجویان را به عیاران دوره‌گردی تبدیل کرده است که با رویگردانی از «مدرسین طبیعی» خود به اساتید غیررسمی چشم دوخته‌اند. از جانب دیگر، صدقه‌گیری را می‌بینید که در پی خوشبختی عارفانه (با توسل به مواد مخدر) از صدقه و خیریه زنده‌گی می‌گذرانند. شهروندان بومی از پذیرش آنان سر زده و آنان را مورد ایذا قرار می‌دهند. همچنان که در قرون وسطا مرز بین زدان و صوفی - درویش دوره‌گرد بسیار کم‌رنگ بود؛ مثلاً منسون [۱۷] همان راهب‌یی است که زیاده‌روی کرده و مانند اعقابش به آیین‌های شیطانی رو آورده است. همانند داستان فیلیپ خوش‌رو [۱۸] و تمپلارها، امروزه نیز توهین یک صاحب قدرت به حکومتی مشروع، خود او را هم نشانه می‌رود. محرک‌های عرفانی و آیین‌های شیطانی بسیار شبیه‌اند؛ ژیل دره [۱۹] که به جرم خوردن کودکان بسیاری زنده به آتش کشیده شد، از همراهان جنگی ژاندارک و همچون چه [۲۰] بسیار هم باجذبه بود. گروه‌های سیاسی دیگری نیز با مرامی همچون صوفی - درویشی دوره‌گردی، و اخلاق‌گرایی که ریشه در کیش‌های صومعه‌نشینان داشت، مانند فقر، رفتار زاهدانه و «خدمت به مردم»، اعلام وجود می‌کردند.

اگر این تشابه به نظرتان نامعقول می‌آید، کافی‌ست به تفاوت آشکار بین راهبانی که تحت لوای مذهب، در خلوت صومعه با شدت و خشونت، به مراقبه می‌پرداختند و فرانسسکن‌های فعال و توده‌گرا [۲۱] ، (همان فرانسسکن‌های جزمی و غیر قابل انعطاف، که داوطلبانه از جامعه‌یی که به نظرشان شیطانی، منحط و سرچشمه از خودبیگانگی و روان‌پریشی می‌آمد، انزوا طلبیدند)، نظر بیفکنید. هر گروه دگراندیش

نویسنده: امبرتو اکو

برگردان: عاطفه اولیایی

واژه کلیدی نامنی است: نگرانی غالب بر این هزاره، خاتمه‌یی آخرالزمانی و فاجعه‌یی عظیم بوده است. حالا دیگر وحشت سال ۱۰۰۰ تبدیل به افسانه شده است، اما در طول قرن دهم ترس از پایان جهان گسترده بوده و تنها در آخر هزاره بود که این روان‌پریشی رنگ باخت. و اما در دوران ما، موضوع بمب اتمی و فاجعه زیست‌محیطی خود شاهد وجود همان وحشت آخرالزمانی است. در گذشته درمان این وحشت را در بازسازی امپراتوری روم [۱۵] می‌یافتند و امروز ایده انقلاب جای آن را گرفته است. این هر دو راه چاره با وجود متفاوت بودن هدف اولیه، هنوز چشم‌اندازی دلپذیر ارایه می‌کنند (البته این امپراتوری نیست که بازسازی می‌شود، بلکه امروزه شاهد بازتولید کمون‌ها و برآمدن حکومت‌های مطلقه ملی [۱۶] به هدف کنترل عدم امنیت هستیم). اما نامنی تنها «تاریخی» نیست، بلکه روانی نیز است و با رابطه انسان - زیست‌محیط / انسان - جامعه، همگون و یکی است. در قرون وسطا پرسه‌زنان در جنگل به گروه‌های بزهدار برمی‌خوردند، کسی به آسانی از شهر خارج نمی‌شد و مردم مسلح بودند. چنین شرایطی بسیار شبیه شرایطی است که در آن سفیدپوستان طبقه متوسط نیویورک بعد از پنج بعد از ظهر، پا به سترال پارک نمی‌نهند و یا بعد از نیمه‌شب (و زنان بسیار زودتر از نیمه شب) سوار ترن زیرزمینی نمی‌شوند، تجربه انقلابی ربودن اموال و یا سفرا رواج پیدا کرده است، درست به همان منوال که رابین هود کاردینال‌ها را می‌ربود تا با چند نفر از همراهانش که محکوم به زندان و یا بیگاری شده بودند، مبادله کند. امروزه همچون گذشته و مغایر با عمل‌کرد سنت ملل لیبرال، جنگ اعلام نمی‌شود و امکان آگاهی از این‌که آیا وضعیت جنگی است یا نه، امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل در مناطق مستقل، از لگورن تا ورونا و مالت، لشکرهای امپراتوری در نقش هیات‌های

زنده‌گی در قرون

وسطای جدید

کارهای فرهنگی «ماندگار» ماندگار شده است!

به بهانه شش ساله گی روزنامه ماندگار

است. هرچند سیاست هم علم است و هم هنر؛ اما در کشور ما از علم سیاست زیاد استفاده نمی‌شود، بلکه از هنر سیاست آن‌هم از هنر شیطانی آن بهره گرفته می‌شود. وقتی می‌بینیم دولت با ارکان ثلاثه و تمام نهادهای وابسته‌اش مافیایی شده و عدالت جایش را به ظلم، بی‌عدالتی، تقلب و خیانت ملی داده، بی‌طرفی دیگر مفهومی ندارد.

ماندگار از نادر نشراتی بوده که از پرداختن به مسایل داغ نهراسیده و اخبار معتبر و دست اول را نشر کرده است. این در حالی است که مبارزه علیه جنایت‌کاران، کار ساده‌یی نیست و به قیمت سر انسان تمام می‌شود. ما هر روز شاهد هستیم که بر سر خبرنگاران و اصحاب رسانه‌ها چه بلاهایی می‌آید و چه دسیسه‌های دامن‌گیرشان می‌شود. کارکنان روزنامه ماندگار از جمله مدیر آن نیز بارها به تخطی رسانه‌یی محکوم شده و حتی باری دادگاه به‌طور غیابی ۲ و نیم سال زندان برایش بریده است.

گذشته از مسایل سیاسی و فشارهای گوناگون، «ماندگار» همه مسایل مورد توجه جامعه را - از تیرهای خبری صفحه نخست گرفته تا صفحه سیاست، جهان‌نما، خیابان، فرهنگستان و کَشکول - به‌طور فشرده در ۸ صفحه جا داده است و با امکانات بسیار محدود مالی‌اش، بیشتر از این انتظار داشتن، هرگز منصفانه نخواهد بود.

قابل یادآوری است که دو موضوع در کارنامه «ماندگار» برجسته ملاحظه می‌شود: یکی حمایت از نامزدی دکتر عبدالله در انتخابات ریاست‌جمهوری و دیگری پرداختن به طرح «اجندای ملی» که از سوی مؤسس این روزنامه آقای احمدولی مسعود ارایه گردید. اجندای ملی هرچند یک راهکار جامع، ملی و علمی بود، اما به نتیجه دلخواه نرسید و حتی می‌توان ادعا کرد که زحمات آقای مسعود به هدر رفت؛ چون در این کشور، جهالت، تعصب قومی، زورگویی، قبیله‌پرستی، حق‌تلفی، معامله‌گری، خیانت و سیاست‌بازی نهادینه شده و اصلاح این‌همه، نیازمند یک مبارزه طولانی و بسیار نفس‌گیر است.

متوسط در کشور، دست‌کم ماهانه ۱۵ هزار دالر مصرف دارد، چه‌گونه می‌تواند با توزیع مجانی ارتقا یابد و از لحاظ کمی و کیفی به سطح نشریات ایرانی برسد؟ وزارت اطلاعات و فرهنگ ما که سال‌هاست در خواب غفلت به‌سر می‌برد. در بزرگترین منطقه شهر کابل با جمعیت یک میلیونی، یک غرفه فروش اخبار و جراید وجود ندارد. با این‌همه مشکلات، روزنامه ماندگار از مواصفات خوبی برخوردار بوده است: صفحه‌آرایی مناسب، زبان نوشتاری شفاف، انتشار منظم و بدون گسست، جسارت و شجاعت لازم در افشای خیانت‌ها و بر ملاکردن حقایق. به همین سبب، به داشتن «زبان سرخ» مشهور شده است. بعضی‌ها انتقاد دارند که ماندگار بسیار سیاسی است یا بی‌طرفی‌اش را باید بیشتر از این حفظ کند. اما به باور من، واقعیت این است که جامعه ما بیش از حد سیاسی

غلام‌محمد محمدی

می‌کشم. چند سالی در تهران نیز زنده‌گی و بیش از ۵۰ هزار ورق روزنامه و جریده را مطالعه کرده‌ام. هرچند شمار صفحات اکثر آن‌ها بین ۱۶ تا ۳۲ بود و تمام مطالب‌شان با معیارهای جهانی نگاهشده می‌شد؛ اما این تجربه هرگز از اعتبار «ماندگار» نزد من نکاسته است. زیرا در کشور ما، سطح علاقه فرهنگی اکثریت مردم، بسیار پایین و تأسف‌آور است. حتی اهل معارف، دانشگاه‌ها و سیاست‌مداران ما در هفته یک نشریه را نمی‌خوانند.

در حقیقت حامی و مشوق روزنامه‌ها و نشریات، مردم هستند و بلند بودن سطح آگاهی آن‌ها و علاقه‌شان به مطالعه، به رشد و تکامل نشریات کمک می‌رساند. اما در افغانستان ۹۰ درصد روزنامه‌ها و جراید به گونه رایگان توزیع می‌شوند. پس درحالی‌که یک روزنامه

روزنامه ماندگار شش سال قبل به تاریخ ۱۶ حمل ۱۳۸۸ وارد کارزار رسانه‌یی شد. از آن روزگار تا اکنون نظریات متفاوتی درباره کارکردهای روزنامه ماندگار مطرح می‌شود که تعدادی از آن‌ها مسلکی، تعدادی سلیقه‌یی، تعدادی سیاسی و گاهی هم مغرضانه است. اما بنده که طی شش‌سال فعالیت این روزنامه یکی از ثابت‌قدم‌ترین خواننده‌های آن بوده‌ام، حسنت و خلاقیت‌های ماندگار را نسبت به ضعف‌ها و کمبودهایش بیشتر می‌بینم. طی سیزده سال اخیر تعداد نشریاتی که در حد «ماندگار» بوده باشند، از شمار انگشتان دست فراتر نرفته است. این داوری از آن‌جا سرچشمه می‌گیرد که من هر هفته بیش از ۳۰ شماره روزنامه و مجله مختلف را با دقت تمام مطالعه می‌کنم و قرار عادت، زیر هر جمله مهم و با ارزش آن خط

درباره «ماجرا بازنده فوتتعال»؛

ارل استنلی گاردنر، ترجمه رامین آذربهرام

حمیدرضا امیدی سرور

از همان ابتدا توجه و علاقه مخاطبان را برانگیخت و از آن‌پس وکیل (پری میسون)، یک منشی و یک کارآگاه (پل دریک) به شخصیت‌های ثابت آثار او بدل شدند و شهرتی جهانی و فوق تصور برای او، کتاب‌هایش و مهم‌تر از همه، خود شخصیت داستانی پری میسون به دست آمد.

در شهرت ارل استنلی گاردنر همین بس که به دلیل استقبال آثارش، قریب به صد و پنجاه داستان پولیسی و صد اثر وسترن به نگارش درآورده است و اما در این میان، پری میسون و رمان‌هایی که این شخصیت در آن‌ها حضور دارد، در شهرت و اعتبار، متمایز از دیگر آثار او هستند.

او در نوشتن داستان‌های پولیسی همانند اکثریت قریب به اتفاق هم‌نسلانش، از بداعت‌های سبکی چندلر و همت تأثیر فراوان گرفته بود، هرچند که این تأثیرپذیری مانع به‌کار انداختن خلاقیت و استفاده از ویژه‌گی‌های سبکی خاص خود او نشد.

رمزگشایی از پرونده‌های گوناگون در آثار او به شیوه‌یی تازه و منحصر‌به‌فرد انجام می‌شد و در رمان‌های او، بخش قابل‌توجهی از رخدادها در جلسات دادرسی می‌گذشت که پرداخت توأم با جذابیت چنین جلساتی به دلیل سکون حاکم بر صحنه، کار ساده‌یی نبود.

شهرت شخصیت پری میسون در دهه پنجاه میلادی به حدی بود که فلم‌ها و سریال‌های بسیاری بر اساس این شخصیت و رمان‌های ارل استنلی گاردنر ساخته شدند. پُربیرا نیست اگر بگوییم این وکیل بی‌آن‌که وجود خارجی داشته باشد، در میانه قرن بیستم از معروف‌ترین

از اعضای مجله بلک‌ماسک بود که در نیمه نخست قرن بیستم، انقلابی در ادبیات پولیسی به‌راه انداختند. هرچند چهره‌های پیشرو این جریان، دشیل همت و ریچارد چندلر بودند، اما ارل استنلی گاردنر و یا هوراس مک کوی و... نیز به فراخور اهمیت و سبک و سیاق خاص کارشان، سهمی در این جریان داشتند که نقطه پایان بر دوران طلایی ادبیات پولیسی اروپایی گذاشت و جهت ادبیات پولیسی را که پیش‌تر از اروپا به آمریکا بود، از آمریکا به اروپا برگرداند.

به این ترتیب، ادبیات پولیسی جدیدی شکل گرفت که با واقعیت‌های جاری در زنده‌گی مردم زمانه خود نسبت مستقیم داشت. این رئالیسم و اجتماعی‌گری در قالب رمان‌های نوار نویسنده‌گان آمریکایی، به جدیت ادبیات پولیسی در نزد صاحب‌نظران انجامید.

ارل استنلی گاردنر به سال ۱۸۸۹ در ماساچوست آمریکا به دنیا آمد و همان‌جا هم کودکی و نوجوانی‌اش را گذراند و سپس به مدرسه حقوق رفت. بعد از دانشگاه، دفتر وکالتی برای خودش دست‌وپا کرد، اما شیفته داستان‌نویسی بود. در اوقات بیکاری‌اش شروع به نوشتن داستان کوتاه کرد. از تجربیات خودش به‌عنوان یک وکیل در داستان‌نویسی استفاده کرد و همین باعث شد که حاصل کارش با دیگران متمایز باشد.

بعد از مدتی فعالیت پراکنده در نشریات مختلف، به بلک‌ماسک رفت که در روزگار خود نشریه‌یی معیار برای داستان پولیسی بود. استفاده از تجربه‌های خود و خلق یک وکیل زبردست به نام «پری میسون» در آثارش،

لحاظ ترجمه و هم به لحاظ سر و شکل ظاهری کتاب، برخوردار است.

در این رمان پری میسون با پرونده‌یی متفاوت روبه‌رو می‌شود، او بی‌آن‌که چیزی از پرونده بداند، حتی از ماجرای دادخواست و محکومین اطلاعی داشته باشد، مأموریت پیدا می‌کند که در دادگاه بنشیند به گفت‌وگوهای ردوبدل شده گوش کند و برداشت خود را از آن‌چه می‌گذرد، اعلام کند.

اما اندکی بعد او در می‌یابد که اصل ماجرا، حکایت تصادفی منجر به مرگ است که متهم چیزی از آن به یاد نمی‌آورد؛ پری میسون رفته‌رفته کشف می‌کند که در شب حادثه متهم پشت فرمان نبوده و یک زن آن را می‌رانده و...

ارل استنلی گاردنر که در سال ۱۹۷۰ درگذشت، وصیت کرده بود بعد از مرگ جسدش را بسوزانند و بر فراز مجمع‌الجزایر باجا در جنوب کالیفرنیا به باد بسپارند.

الف کتاب / مد و مه، ۲۶ شهریور ۱۳۹۳

وکلای جهان به شمار می‌رفت که ماجرایش در قالب رمان با تیراهای میلیونی به فروش می‌رسید.

سریال پری میسون در ۱۳۰ کانال تلویزیونی پخش شد و با بیش از ۲۷۰ قسمت، سال‌ها مردم کشورهای گوناگون جهان - از جمله ایران پیش از انقلاب - را به خود مشغول کرد. با این‌حال، رمان‌های ارل استنلی گاردنر به تعداد انگشت‌شماری به فارسی برگردانده شدند که این نکته با توجه به خیل رمان‌های پولیسی که در آن سال‌ها ترجمه و منتشر می‌شدند، کمی عجیب است. در حالی که همان سال‌ها از رمان‌های این نویسنده روزانه ده‌ها هزار نسخه در آمریکا به فروش می‌رفت.

ماجرای بازنده خوشحال از جمله موفق‌ترین رمان‌های پولیسی او محسوب می‌شود که در میان همین تعداد اندکی که از آثار او به فارسی برگردانده شده، این رمان دو بار به فارسی درآمده است. یک‌بار با عنوان «بازنده خوشبخت» و این‌بار عنوان «ماجرای بازنده خوشحال» که این دومی که به همت نشر مروارید با ترجمه رامین آذربهرام منتشر شده و از کیفیت درخور اعتناتری هم از

پس از ۲۰۱۷ چه خواهیم کرد؟

محمداکرام اندیشمند

یکی از دستاوردهای سفر اخیر رییس‌جمهور و رییس اجرایی به امریکا، پذیرش پرداخت هزینه نیروهای نظامی و امنیتی دولت افغانستان تا سال ۲۰۱۷ از سوی ایالات متحده امریکاست. این در حالی است که بدون تأمین این هزینه، نیروی نظامی و امنیتی از هم می‌پاشد و دولت نیز متلاشی می‌شود. آیا پس از ۲۰۱۷، دولت افغانستان قادر خواهد بود که بودجه و مصارف نیروهایش را از عواید داخلی تأمین کند و دور باطلِ فروپاشی دولت و نظام سیاسی تکرار نشود؟

اسناد و شواهد تاریخی نشان می‌دهد که بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین مشکل دولت‌ها در افغانستان، مشکل تأمین بودجه به‌ویژه در عرصه نظامی و امنیتی است. پس از پایان دوران امپراتوری‌های شکل گرفته در این سرزمین که حدود و ثغورشان بسیار فراتر از جغرافیای امروز افغانستان بود و هزینه‌هایش را هم از لشکرکشی و

گرفتن غنایم تهیه می‌کرد؛ دولت‌ها و زمامداران سده‌های اخیر در تأمین هزینه‌های خود، وابسته به کمک‌های خارجی شدند. تا زمانی که این کمک‌ها و وام‌ها ادامه می‌یافت و دولت، مصارف و بودجه خود را به‌خصوص در بخش امنیتی و نظامی از این کمک‌ها تأمین می‌کرد، بقا و پایداری دولت به چالشی خطرناک تا مرز مرگ و فروپاشی کشانده نمی‌شد. این تجربه و واقعیت را می‌توان در تاریخ دولت‌ها و زمامداران افغانستان طی سده‌های هژدهم، نوزدهم و بیستم میلادی مطالعه و مشاهده کرد.

این شواهد و تجارب، بر زنده‌گی و مرگ دولت در سده بیست‌ویکم نیز قابل تعمیم است و نقش اصلی را در پایداری و فروپاشی دولت بازی می‌کند. همچنان شواهد و تجارب تاریخی در تمام این سده‌ها نشان می‌دهد که کمک خارجی در تأمین هزینه‌های دولت، کمکی مداوم و پایدار نیست. قطع این کمک‌ها و حتا کاهش

معاون کمیسیون اصلاحات انتخاباتی:

علاقه‌ی به اصلاحات انتخاباتی وجود ندارد

گفت‌وگو کننده: هارون مجیدی

آقای توحیدی با سپاس فراوان از این که برای این گفت‌وگو وقت می‌گذارید. به عنوان پرسش نخست، ایجاد کمیسیون اصلاح انتخاباتی را در شرایط امروزی افغانستان و با توجه به چالش‌هایی که انتخابات افغانستان سپری کرد، چقدر مهم می‌پندارید؟

یکی از مسایل روشن و مبرهن در پروسه انتخابات اصلاح نظام انتخاباتی افغانستان بود؛ اصلاحات در تمام بخش‌ها از جمله در قوانین، لوائح، طرزالعمل‌ها، چگونگی گزینش کمیشنران، چگونگی استخدام و انفکاک در کمیسیون‌های انتخاباتی و هم‌چنان میکانیسم‌هایی که کارایی لازم نداشته و زمینه‌ساز تقلبات در انتخابات شده است.

در تفاهم‌نامه ایجاد دولت وحدت ملی که میان داکتر محمدشرف غنی و داکتر عبدالله عبدالله به امضا رسید، یکی از موارد اساسی ایجاد کمیسیون ویژه برای اصلاحات نظام انتخاباتی بود که متأسفانه حکومت ماه‌ها بعد به این مأمول پرداخت و بعد از شش ماه از ایجاد دولت، این کمیسیون را ایجاد کرد.

با اعلام شماری از شخصیت‌ها به عنوان اعضا و هیأت رهبری کمیسیون اصلاح انتخاباتی، تا کنون این کمیسیون به گونه رسمی به کار خود آغاز نکرده است.

جناب توحیدی، قسمی که گفته شد نزدیک به دو هفته است که اعضای این کمیسیون اعلام شده و پیشتر از این گفته می‌شد که بعد از برگشت رهبران دولت از امریکا این کمیسیون رسماً کار خود را آغاز می‌کند؛ اما تا هنوز چنین نشده، علت چیست؟

دلیل روشن از عدم توافق سران دولت افغانستان، درباره نحوه کار این کمیسیون است؛ باور ما به این بود که با برگشت رییس‌جمهور و رییس اجرایی از امریکا، این کمیسیون بلافاصله باید آغاز به کار می‌کرد که تا هنوز هم این مأمول برآورده نشده است.

اگر قرار بر این باشد که کمیسویی واقعاً کارا و موثر در زمینه آوردن اصلاحات در نظام انتخاباتی افغانستان باشد، طبیعتاً باید لایحه وظایف این کمیسیون تعدیل و در پیوند به ترکیب اعضا باید بحث مجدد صورت گیرد. حضور افراد تخنیکی که در ارتباط به انتخابات افغانستان تجربه و یا مطالعات کافی دارند، در زمینه آوردن اصلاحات در این کمیسیون تضمین کننده است، تا این‌که افراد و چهره‌های سیاسی در این کمیسیون حضور داشته باشند.

پیش از این از طرف دولت مطرح شد که آماده‌گی‌های لازم برای ایجاد این کمیسیون گرفته شده، اما قسمی که از صحبت‌های شما بر می‌آید آماده‌گی‌ی در کار نبوده، چرا با اصلاحات در نظام انتخاباتی این‌گونه برخورد شده است؟

هیچ نوع آماده‌گی برای آغاز به کار این کمیسیون وجود ندارد. این کمیسیون دبیرخانه و مقر مشخص نداشته است. این کمیسیون جلسات مقدماتی خود را برگزار نکرده و کمیسیون اصلاح نظام انتخاباتی توسط رهبران دولت

آن، دولت‌های افغانستان را به سوی فروپاشی و مرگ کشانده است. پس راه‌حل چیست و دولت افغانستان چه‌گونه می‌تواند خود را از این دایره باطل سقوط و فروپاشی برهاند؟

بدون تردید راه‌حل، تأمین هزینه و بودجه دولت به‌خصوص در بخش نیروهای امنیتی و نظامی آن از عوایدی است که دولت خودش آن را تهیه می‌کند. یکی از منابع اصلی و بسیار مهم عایداتی دولت، مالیات است. اما تبدیل مالیات به عنوان اصلی‌ترین منبع مهم و پایدار عایدات دولت، در موجودیت فساد مالی و اداری کنونی، نامحتمل و غیرعملی است. تا زمانی که دولت افغانستان به یک دولت سالم و پاسخ‌گو تبدیل نشود و تا زمانی که زمامداران دولت فعلی به‌خصوص رییس‌جمهور و رییس اجراییه اراده و توان خود را در ایجاد حکومت‌داری سالم و کم از کم در کاهش فساد رو به گسترش مالی و اداری این دولت نشان ندهند و تثبیت نکنند، مالیات هیچ‌گاه به منبع اصلی دولت در جهت استقلال و پایداری آن تبدیل نخواهد شد.

اعتماد و اعتبار مردم نسبت به نهادهای ملی و مردمی اعاده شود و اگر این اعتماد ساخته نشود، مردم در انتخابات پیش‌رو کمتر شرکت خواهند کرد.

کارشویه‌یی که برای کمیسیون تنظیم شده تا چه حد واقع‌بینانه و پاسخ‌گو است؟

در این کارشویه یا لایحه وظایف سعی شده تا تمام حرف‌های مرتبط به انتخابات را احتوا کند؛ اما، دو ماده این کارشویه این کمیسیون را تضعیف خواهد کرد و این کمیسیون را مبدل به یک کمیسیون مشورتی ویژه خواهد کرد که رییس‌جمهور اگر خواست پیشنهادات این کمیسیون را بپذیرد و اگر نخواست، نپذیرد که در این صورت نیازی به کمیسیون عریض و طویل پانزده نفری نخواهد بود. رییس‌جمهور اگر مشوره می‌خواستند بهتر این بود که با نهادهای مختلف مشوره می‌کردند و دیدگاه‌های موجود را جمع‌آوری کرده تصمیم می‌گرفتند. اما زمانی که کمیسیون اصلاح انتخاباتی به صراحت در تفاهم‌نامه ایجاد دولت وحدت ملی آمده، الزاماً باید یک کمیسیون کارا و مقتدر را ایجاد می‌کردند تا اصلاحات یک امر حتمی می‌بود.

هم‌چنان، در ماده هفت این کارشویه آمده است که پیشنهادها و طرح‌های این کمیسیون محرم بوده، بعد از تصویب کمیسیون اعلام می‌شود. در حالی‌که به باور من هیچ چیزی جز موارد خاص قانونی در افغانستان محرم نیست؛ به ویژه در زمینه انتخابات هیچ سندی محرم بوده نمی‌تواند، طرزالعمل، میکانیسم، طرح پیشنهادی برای اصلاحات محرم نیست و این ماده سبب خواهد شد تا بسیاری از طرح‌های خوب و پیشنهادات موثر برای اصلاحات انتخاباتی پنهان بماند تا زمانی که با تغییر و طرح کلی به تصویب برسد که در آن زمان دادخواهی نهادهای جامعه مدنی برای تصویب طرح موثر را جلوگیری خواهد کرد.

زمان کاری این کمیسیون چهارماه تعیین شده، آیا در این مدت زمانی اصلاحات لازم و موثر به میان خواهد آمد؟

یکی از دلایل دیگری که عدم تعهد حکومت را نسبت به اصلاحات اساسی در انتخابات مشخص می‌سازد، همین مسأله است.

به انتخابات اخیر ریاست جمهوری و شوراهای ولسوالی افغانستان هزار و یک اتهام و تقلب وارد است و این نیازمند بررسی دقیق را دارد تا از تکرار آن در انتخابات آینده جلوگیری شود. چهارماه فرصت بسیار کم است تا این دم هم روزهای زیادی از آن سپری شده است. در این مدت اصلاحات لازم به میان نخواهد آمد؛ تنها شاید یک اصلاحات ظاهری بیاید و بعد تقلب و تخلفی در انتخابات کماکان ادامه داشته باشد.

اگر وضعیت همین‌گونه ادامه باید انتخابات پارلمانی افغانستان با چه سرنوشتی روبرو خواهد شد؟ ما همان تجربه تلخ تقلب، اتهام تقلب، نارضایی، بحران و چالش‌هایی که آسیب آن بیشتر به مردم خواهد رسید تا به نهادهای دولتی را شاهد خواهیم بود.

در اخیر پیشنهادات شما به رهبران دولت وحدت ملی چیست؟

پیشنهاد اول من این است که چهره‌هایی از نهادهایی که از انتخابات افغانستان در جریان سال‌های گذشته واقعا نظارت کرده اند، شامل این کمیسیون شوند.

دوم، رهبری این کمیسیون باید توسط اعضای کمیسیون انتخاب شود نه به صورت مستقیم. سوم، فیصله‌های این کمیسیون فقط جهت منظوری از طریق رییس اجرایی به رییس‌جمهور فرستاده شود، نه جهت تصمیم‌گیری نهایی.

چهارم، اعضای این کمیسیون باید تعهد بسپارند که اصلاحات را بر مبنای گرایشات قومی، زبانی، سمتی و سیاسی نه، بل این اصلاحات را به‌خاطر بهتر شدن روند انتخابات در افغانستان به میان خواهند آورد.

سپاس.

سلامت باشید.

قربانیان ماین در کشور...

حدود ۵۰ درصد کاهش یافت.

سرمنشی سازمان ملل متحد در پیام ویدیویی اش به مناسبت روز جهانی آگاهی دهی و مبارزه با ماین از کشورهای عضو خواست تا به حمایت مالی و سیاسی از برنامه ماین پاکی ادامه دهند.

افزایش تلفات ملکی

ماین با «دشمن کور» بیشتر از مردم ملکی و به خصوص کودکان قربانی می‌گیرد. مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان می‌گوید که آمار تلفات ماین‌های باقی مانده از جنگ‌های سابق در این کشور از ۷۰۰ تن در سال به ۴۲ تن کاهش یافته است.

اما محمد صدیق راشد، رییس این مرکز می‌گوید از جانب دیگر تلفات افراد ملکی در نتیجه انفجار مهمات منفجر نشده و ماین‌های کنار جاده که در جنگ‌های کنونی فرس می‌شوند، به شدت افزایش یافته است: «متأسفانه تعداد حادثاتی که ناشی از مرمی‌های منفجر نشده رخ می‌دهد، در سال گذشته بیشتر از ۴۰۰ نفر بود که بیشتر قربانیان اطفال هستند و بمب‌های کنار جاده‌ای که به شکل ماین فرس می‌شوند، چیزی کم ۷۰۰ قربانی به جای گذاشته است.» وی می‌افزاید به طور اوسط هر ماه ۹۵ تن در نتیجه انفجار ماین‌های کنار جاده‌ای در افغانستان جان می‌بازند.

«بی‌توجهی ناتو»

رییس مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان همچنان از نیروهای بین‌المللی ناتو انتقاد کرده، می‌گوید که این نیروها معلومات کافی از مهمات منفجره‌یی که در بیش از یک دهه اخیر در مناطق جنگی به جای گذاشته اند ندارند و همکاری لازم را با موسسات ماین پاکی نمی‌کنند: «آن مهمات منفجر نشده‌ای که از خود در میدان‌های جنگی باقی گذاشته اند، هنوز در این زمینه اقدامی صورت نگرفته است. ما بارها رسماً از آنها تقاضا کرده ایم. جواب شان این بوده که در این مورد کار می‌کنیم. اما تا حالا جواب درستی از آنان نشنیده‌ایم.»

راشد می‌افزاید مطابق با کنوانسیون‌های بین‌المللی نیروهای ناتو موظف هستند مناطقی را که در جریان عملیات و تمرینات به مهمات منفجر نشده آلوده ساخته اند، مشخص نموده و پاکسازی کنند.

وزارت دفاع امریکا به تازگی با موسسه ماین پاکی تجارتي «ای. اف.بی.ای» قرارداد بسته تا مناطق تمرینات نظامی و پایگاه‌های سابق ناتو را در افغانستان با حمایت مالی این پیمان نظامی از وجود مهمات منفجر نشده پاکسازی کند.

مرکز هماهنگی امور ماین پاکی افغانستان می‌گوید این موسسه خارجی جواز فعالیت در افغانستان را دریافت کرده و کارش توسط ماین پاکان افغان، تحت نظارت مرکز هماهنگی جریان دارد؛ اما مشکل اصلی خطر مهمات باقی مانده ناتو در مناطق مسکونی جنگ زده است که شامل کار این موسسه نمی‌شود.

تلفات ماین پاک‌ها

رییس مرکز هماهنگی امور ماین پاکی در افغانستان می‌گوید که ماین‌های پاک‌افغان در سال‌های گذشته در جریان کار تلفات کمتری دادند، چرا که حالا با وسایل و لباس‌های محافظتی بهتر مجهز شده اند، اما رویدادهای امنیتی قربانیان بیشتری از آنان می‌گیرند.

بنا بر آمار این مرکز از زمان آغاز ماموریت موسسات ماین پاکی تاکنون ۱۱۶۶ ماین پاک قربانی شده اند که ۱۵۸ تن در حادثات امنیتی و بقیه در جریان خنثی‌سازی ماین‌ها جان باخته اند. این مرکز سال گذشته را خونین‌ترین سال برای ماین پاک‌ها در افغانستان خواند. ۱۷ تن در جریان کار ماین پاکی کشته و زخمی شده اند، در حالی که ۲۷ تن در حملات شورشیان کشته و ۳۴ تن دیگر زخمی شدند.

شورشیان طالبان به خاطر هدف قرار دادن نیروهای خارجی و افغان معمولاً راه‌های مواصلاتی را بمبگذاری می‌کنند و ماین پاک‌ها را مانعی برای کارشان می‌دانند؛ در حالی که موسسات ماین پاکی در هیچ جنگی دخیل نیستند.

اشرف غنی رییس‌جمهور افغانستان نیز به مناسبت روز جهانی آگاهی دهی و مبارزه با ماین در پیامی ویدیویی از کار ماین پاک‌ها و موسسات ماین پاکی قدرانی کرد و از وزارت معارف خواست مکاتبی را به نام ماین پاک‌ها مسما کند.

سازمان‌های مختلف ماین پاکی همچنان از صف هفتم تا دوازدهم به همکاری این وزارت در نصاب تعلیمی مکاتب کتاب‌هایی را برای آگاهی دهی از خطرات ماین و مهمات منفجر نشده چاپ کرده اند و روی کتاب‌هایی برای صنوف اول تا ششم نیز کار می‌کنند.

برنامه‌های آگاهی دهی از خطرات ماین‌ها برای مهاجران عودت‌کننده و گردشگران در ورودی‌های مرزی افغانستان جریان دارد و تیم‌های سیار آگاهی دهی نیز به مناطق آلوده به ماین و مهمات رفته و مردم را آگاه می‌سازند.

در سال ۲۰۰۵ در مجمع عمومی سازمان ملل متحد چهارم اپریل روز بین‌المللی آگاهی از خطرات و مبارزه با ماین اعلام گردید و از آن به بعد همه ساله در سراسر جهان تجلیل می‌شود.

بنابر آمار ارایه شده از سوی سازمان ملل متحد، کارمندان ماین پاکی این سازمان در سال گذشته ۱۵۰۰ کیلومتر سرک را از وجود ماین‌ها پاکسازی کرده و برای میلیون‌ها فرد ملکی آگاهی از خطرات ماین و مهمات منفجر نشده ارائه نموده اند. همچنان هزاران نیروی پولیس و اردوی افغانستان را نیز آموزش‌های ضد ماین و خنثی‌سازی مصون‌ماین‌ها و مهمات منفجر نشده داده اند.

رییس فدراسیون فوتبال در دیدار با بازیکنان تیم ملی ۱۵ سال: تساوی شما با جاپان و ازبکستان نشان دهنده رشد فوتبال ماست

تیم ملی ۱۵ سال افغانستان با کسب یک پیروزی، سه تساوی و یک شکست وارد افغانستان شد و مورد تشویق کادر رهبری فدراسیون فوتبال افغانستان قرار گرفت. براساس خبرنامه فدراسیون فوتبال، در نشست که در این فدراسیون برگزار شده بود، کرام الدین کریم رییس فدراسیون فوتبال افغانستان از تمام بازیکنان و مربیان این تیم قدرانی کرد. او خاطرنشان ساخت که تساوی تیم فوتبال ۱۵ سال افغانستان با تیم‌هایی مانند ازبکستان و جاپان قابل قدرانی است و این کشورها جز کشورهای برتر آسیا هستند. او گفت: این نتایج شما نشان از پیشرفت فوتبال افغانستان در رده‌های سنی دارد.

مخالفت فرگوسن با ورود بیش از حد تکنولوژی به فوتبال

سر مربی پیشین منچستر یونایتد مخالفت خود را با ورود بیشتر تکنولوژی به ورزش فوتبال اعلام کرد. سال گذشته بود که تکنولوژی دوربین خط دروازه وارد دنیای فوتبال شد تا بتواند به داوران در گرفتن تصمیم‌های درست کمک کند. سر آکس فرگوسن که در دوران مربیگری در منچستر یونایتد بارها به خاطر اعتراض به تصمیم‌های داوران با آنها مشاجره داشت و به خاطر اظهار نظرهاش در مورد آنها از سوی اتحادیه فوتبال انگلیس جریمه هم شد، تاکید کرد اگر تکنولوژی بیش از این وارد فوتبال شود، برای این ورزش مخرب خواهد بود. او در این باره گفت: فکر می‌کنم تکنولوژی موجب پیشرفت ورزش می‌شود اما به عقیده من نباید بیش از اندازه باشد زیرا استفاده از تکنولوژی می‌تواند از قدرت داوران در زمین مسابقه بکاهد. فکر می‌کنم در آن صورت زمین فوتبال شبیه کشتارگاهی می‌شود. فرگوسن ادامه داد: استفاده از دوربین خط دروازه خوب است. فکر می‌کنم استفاده از آن مشکلی ندارد اما اگر بخواهیم برای تصمیم‌گیری‌ها در گرفتن خطاها و یا کارت‌های زرد و قرمز نیز از تکنولوژی استفاده کنیم، همه چیز سخت می‌شود.

من بهترین مربی جهان نیستم گواردیولا:

سر مربی بایرن مونیخ می‌گوید بهترین مربی جهان نیست اما به شاگردانش اطمینان بالایی دارد و بر این باور است که می‌تواند در رقابت‌های مختلف بدرخشد.

پپ گواردیولا، سر مربی بایرن مونیخ یکی از بهترین مربیان کنونی فوتبال جهان به شمار می‌آید. او نشان داده است که مربی صاحب سبک و باتجربه‌ای است و در هر تیمی می‌تواند به موفقیت دست یابد. گواردیولا در نخستین تجربه خود با بارسلونا نتایج درخشانی به دست آورد و توانست زمینه را برای قهرمانی این تیم در رقابت‌های مختلف فراهم کند. او الان هدایت بایرن مونیخ را بر عهده دارد و امیدوار است که با این تیم نیز نتایج درخشانی به دست آورد.

رسانه‌های آلمانی به ستایش از پپ گواردیولا سر مربی بایرن پرداختند و از او به عنوان بهترین مربی کنونی فوتبال جهان یاد کردند اما خود گواردیولا چنین نظری ندارد. سر مربی اسپانیایی بایرن گفت: من بهترین مربی جهان نیستم. دوست ندارم که چنین واژه‌های را به کار ببرم. به اینجا آمده‌ام تا به بازیکنان تیمم کمک

جانشین کاسیاس کیست؟

روسای باشگاه رئال مادرید ۲ دروازه‌بان را مدنظر خود قرار داده‌اند. تابستان سال گذشته بود که سران باشگاه رئال مادرید اعلام کردند با کیلور ناواس، دروازه‌بان جدید خود قرارداد بسته‌اند. این در حالی بود که ایگر کاسیاس و دیگو لویس هم به عنوان دروازه‌بان در باشگاه حضور داشتند. از همان موقع مشخص بود قوهای سپید قصد دارند در چهارچوب دروازه این تیم دگرگونی‌هایی ایجاد شود. بسیاری از اعضای هیات مدیره رئال مادرید به خرید داوید دخیا علاقه زیادی دارند. این دروازه‌بان جوان اکنون شماره یک منچستر یونایتد است و دروازه‌بان آینده تیم ملی فوتبال اسپانیا به شمار می‌رود. مادریدی‌ها بارها تمایل خود را برای خرید دخیا اعلام کردند. قرارداد دخیا با یونایتد تا سال ۲۰۱۶ معتبر است و با این که سران یونایتد تلاش زیادی برای تمدید آن کرده‌اند اما این قرارداد هنوز تمدید نشده است. یونایتد‌ها که در سال ۲۰۱۱ برای به خدمت گرفتن دخیا ۲۲٫۷ میلیون یورو پرداختند، مبلغ فروش ۶۸ میلیون یورو را برای وی اعلام کرده‌اند که واقعی به نظر نمی‌رسد. دروازه‌بان ۲۴ ساله شیاطین سرخ از این که رئال مادرید خواهان به خدمت گرفتن اوست، خوشحال به نظر می‌رسد و دوست دارد به فوتبال اسپانیا بازگردد اما حضور او در فصل نقل و انتقال‌های تابستانی در سانتیاگو برنابو دور از ذهن است. آینده نامشخص کاسیاس در رئال مادرید و ادامه حضور وی می‌تواند به ماندن دخیا در لیگ

توقع، ناشی از انتخاب نادرست خود آنان عنوان کرده و این وزارت راهنمودهای جامع را در اختیار آنان قرار داده بود. سرپرست وزارت تحصیلات در مورد تبدیلی‌ها گفت: «پرونده‌ها برای درخواست تبدیلی زیاد است و این موضوع عدم توازن را در سطح دانشگاه‌ها به وجود می‌آورد». عثمان بابری افزود که در سال گذشته، به جز از رشته‌های پزشکی، انجینری، حقوق و اقتصاد که یک معیار نمره تعیین شده، دیگر درخواست کنندگان تبدیل شده‌اند. آقای بابری یادآور شد که حدود ۳۷۰۰ درخواست کننده تبدیلی برای خودشان پرونده درست کرده و این یک مشکل را بار آورده که حق از ناحق تشخیص داده نمی‌شود.

آقای ته پنج می‌گوید که این موضع گیری به دلیل جلب توجه و حمایت کشورهای کمک کننده به افغانستان صورت گرفته است. از سویی هم، رییس مجلس با ذکر حادثه خوست، مساله گروگانگیری ۳۱ مسافر، نا امنی‌ها و عدم مسوولیت پذیری در ولایات از حکومت خواست که به مساله سرپرستی در ادارات محلی نقطه پایان بگذارد. آقای ابراهیمی افزود که خلاف قانون سرپرستی، مدت ۷ ماه است که اموال دولتی تاراج می‌شوند و در نتیجه عدم مسوولیت پذیری فامیل‌ها مورد هجوم قرار می‌گیرند.

توقع، ناشی از انتخاب نادرست خود آنان عنوان کرده و این وزارت راهنمودهای جامع را در اختیار آنان قرار داده بود. سرپرست وزارت تحصیلات در مورد تبدیلی‌ها گفت: «پرونده‌ها برای درخواست تبدیلی زیاد است و این موضوع عدم توازن را در سطح دانشگاه‌ها به وجود می‌آورد». عثمان بابری افزود که در سال گذشته، به جز از رشته‌های پزشکی، انجینری، حقوق و اقتصاد که یک معیار نمره تعیین شده، دیگر درخواست کنندگان تبدیل شده‌اند. آقای بابری یادآور شد که حدود ۳۷۰۰ درخواست کننده تبدیلی برای خودشان پرونده درست کرده و این یک مشکل را بار آورده که حق از ناحق تشخیص داده نمی‌شود.

او افزود: حدود ۶ میلیون نفر به عنوان اتباع افغانستان در ۷۲ کشور دنیا با بی‌عزتی به سر می‌برند که باز حکومت در سیاست خارجی خود یک موضع برخلاف منافع ملی را تصمیم می‌گیریم. برخی نمایندگان مجلس، موضع گیری افغانستان را در قبال مساله یمن همسویی می‌دانند که به گفته آنان یک ضرورت است. بشیر احمد ته پنج عضو دیگر مجلس گفت: اعلام حمایت افغانستان از عربستان در مساله یمن هر چند سمبولیک بوده و بالاتر از توان و قوت کشور است؛ اما همسویی با کشورهای همکار یک ضرورت است.

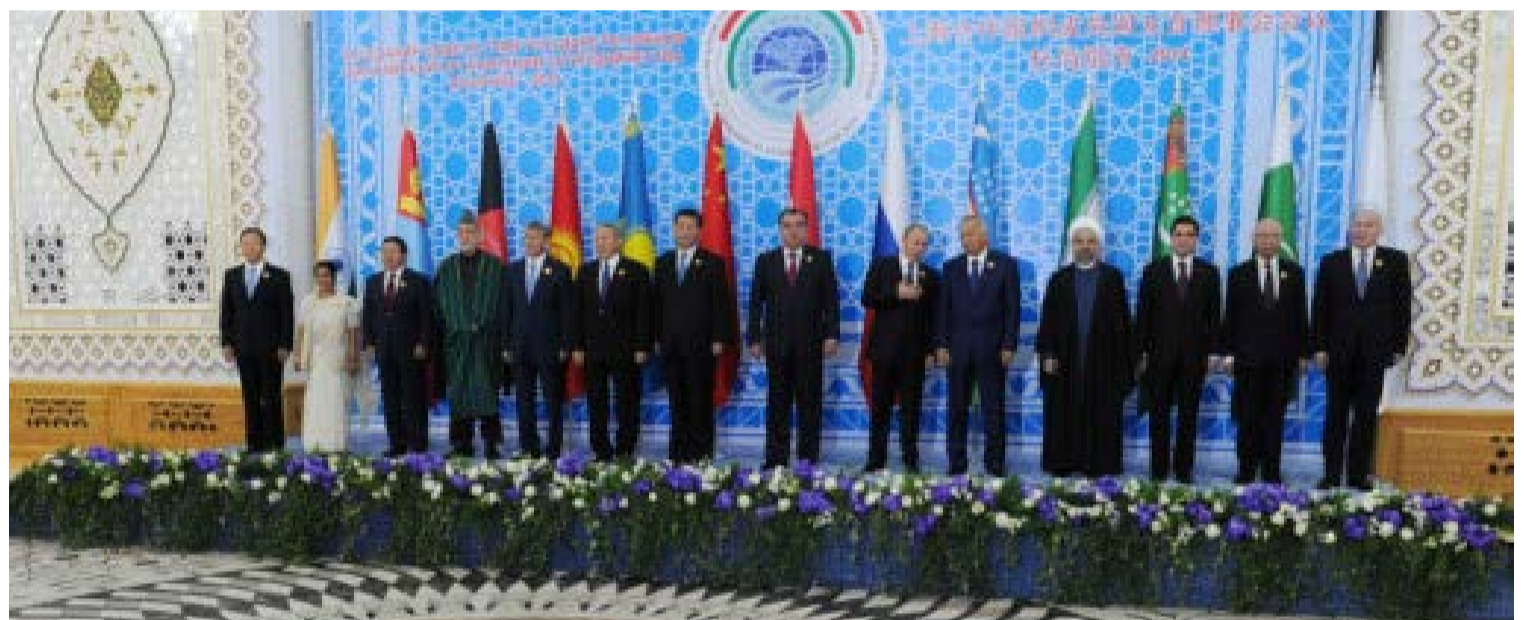
به شکایات داوطلبان...

سرپرست وزارت تحصیلات عالی گفت که شکایات داوطلبان کانکور تا پایان روز شنبه جمع آوری می‌شود و در مدت دوهفته به این شکایات رسیدگی خواهد شد. آقای بابری روند کانکور امسال را پر از چالش خواند که به گفته وی؛ این چالش‌ها در نتیجه عدم همکاری مقام‌های محلی، دخالت تکنالوژی مانند تیلفن و انترنت و دخالت زورمندان به وجود آمد. به بیان وی، کمیته کانکور به هر نوع پرونده تقلب رسیده‌گی کرده است؛ اما دخالت کننده‌گان در کانکور از محاکم برائت گرفته‌اند. او بی نتیجه ماندن برخی داوطلبان با نمرات بلند و یا معرفی آنان را در رشته‌های خلاف

حمایت از عربستان غیر...

کشور) متوجه باشند». غلام حسین ناصری عضو دیگر مجلس نیز موضع گیری حکومت را در خصوص سیاست خارجی با شرایط کنونی کشور ناسازگار یاد کرد. آقای ناصری با اشاره به مشکلات و ناامنی‌ها در کشور افزود: «این حکومت که مملو از تناقضات و پارادوکس‌ها است، یک مشکل را نمی‌توانیم حل بکنیم دنبال مشکل دیگر می‌رویم؛ در سیاست خارجی من همین شعر را می‌خوانم که، تو کار زمین را خوب (نیکو) ساختی که چنگ اندر آسمان انداختی».

ضرورت عضویت دایمی افغانستان در سازمان همکاری‌های شانگهای

امریکا برای کمک به افغانستان کمتر شده است؛ به دست آوردن اعتماد و جلب همکاری اعضای سازمان همکاری شانگهای را حیاتی ساخته است. سوم این‌که حل مسأله صلح در افغانستان در حال حاضر وابسته به همکاری کشورهای همسایه است. از آنجایی که پاکستان و ایران به عنوان دو کشور تأثیرگذار از اعضای ناظر؛ و روسیه، چین، تاجیکستان و ازبکستان از اعضای اصلی این سازمان می‌باشند، زمینه‌سازی گسترش روابط بین همسایه‌های افغانستان در این سازمان میسر است و کشورهای چین و روسیه می‌توانند با فشار وارد کردن بر پاکستان، زمینه گفت‌وگوی صادقانه بین دو کشور (افغانستان و پاکستان) را مساعد سازند.

و اما اهمیت ثابت افغانستان برای منطقه این واقعیت که افغانستان از نقطه نظر جغرافیایی در مرکز کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای قرار دارد و کشورهای ناظر آن را احاطه نموده، کشورهای عضو و ناظر سازمان را به توجه دقیق به این کشور مکلف می‌سازد و هرگونه تهدید در برابر افغانستان را تهدیدی برای منطقه به حساب می‌آورد. از این رو ثابت و امنیت در افغانستان همان قدر که برای این کشور مهم می‌باشد، برای کشورهای بزرگی چون چین و روسیه که از جهاتی با امریکا در حال مبارزه هستند نیز بسیار حیاتی می‌نماید.

مسأله دیگری که برای کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای مهم خواهد بود، مسأله مواد مخدر است. مواد مخدر اگرچه در افغانستان تولید می‌شود، اما بیشترین آسیب را از این ناحیه کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای می‌بینند. بنابراین، سرمایه‌گذاری جهت ایجاد ثبات و کاهش تولید مواد مخدر و نابودی پایگاه‌های هراس‌افکنان در افغانستان، برای همه کشورهای عضو شانگهای مهم و حیاتی می‌باشد.

روسیه و چین دو عضو اصلی شانگهای و از جمله ابرقدرت‌ها در عرصه بین‌المللی می‌باشند؛ بنابراین بر افغانستان است که اصل توازن را در مناسبات خود میان امریکا به عنوان بزرگترین حامی ما و چین و روسیه دو ابرقدرت دیگر در عرصه بین‌المللی حفظ کند.

تلاش دولت افغانستان برای گرفتن عضویت دایمی سازمان همکاری شانگهای و گسترش روابط با کشورهای همسایه از طریق این سازمان نه تنها یک ضرورت جدی برای حال و آینده کشور می‌باشد، بلکه در شرایط بحرانی‌یی که ممکن بعد از خروج نیروهای امریکایی در افغانستان پدید آید، یک امر کاملاً حیاتی شمرده می‌شود.

و اما ضرورت افغانستان به سازمان همکاری شانگهای افغانستان در سال ۲۰۱۲ بعد از ایران، هند و پاکستان، عضویت این سازمان را به صورت ناظر به دست آورد و از آن زمان تا کنون عضو ناظر این سازمان است. افغانستان در سازمان همکاری شانگهای می‌تواند عمده‌ترین مشکلات منطقه‌یی خود را که سال‌هاست با آن مواجه است، مطرح و سپس راه‌حل مناسب آن را جست‌وجو نماید. دلایل زیر ضرورت عضویت دایمی افغانستان را جدی‌تر می‌سازد.

نخست این‌که افغانستان به‌تازگی در مسیر توسعه گام برداشته و نیازمند کمک کشورهای دیگر در بخش‌های سیاسی، اقتصادی، امنیتی و فرهنگی است؛ از این رو همکاری کشورهای منطقه در راستای صلح، رشد اقتصادی و فرهنگی، می‌تواند افغانستان را در جبران عقب‌مانده‌گی‌های به‌جا مانده از جنگ یاری رساند. دوم این‌که افغانستان در حال حاضر دچار تهدیدهای بسیار جدی در منطقه می‌باشد. گسترش تروریسم و پدید آمدن گروه داعش در شرایطی که بحث خروج نیروهای امریکایی در سال ۲۰۱۶ مطرح و همکاری

شانگهای تغییر نام یافت. در آغاز تصور این بود که پیمان شانگهای کوششی از جانب چین و روسیه است برای جلوگیری از نفوذ سازمان ناتو به شرق؛ اما برجسته شدن تهدید تروریسم و القاعده، جهت‌گیری‌های ضد تروریستی و ضد افراطی‌گری را در این سازمان تقویت بخشید. تشکیل یک مرکز ضد تروریستی در تاشکند، پایتخت ازبکستان و تصویب چندین سند برای مقابله با این پدیده، نتیجه تشدید نگرانی کشورهای عضو سازمان نسبت به پدیده تروریسم و افراط‌گرایی بوده است. که این مسأله برداشت اولیه از این سازمان را برعکس ثابت ساخت. هدف این سازمان در کنار مبارزه علیه تهدیدهای مشترکی که اعضای این سازمان را بهم پیوند می‌زند، مسأله همکاری‌های اقتصادی منطقه‌یی است. سازمان همکاری شانگهای با پذیرش عضویت کشورهای ایران، هند، پاکستان و افغانستان به صورت ناظر، تلاش دارد تا از نقطه‌نظر همکاری‌های منطقه‌یی، توانمندی‌ها و ظرفیت‌های این سازمان را به‌طور قابل ملاحظه‌یی افزایش دهد.

عاصم اسفزاری

با نزدیک شدن زمان تشکیل اجلاس کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای که در چین برگزار خواهد شد، ضرورت بحث عضویت دایمی افغانستان به عنوان یک مسأله عمیق در راستای گسترش روابط با کشورهای منطقه توسط دولت افغانستان الزامی می‌نماید.

این‌که آیا مسأله عضویت دایمی افغانستان که در حال حاضر عضو ناظر این سازمان به شمار می‌رود، مورد توجه قرار خواهد گرفت، موضوعی است که باید بدان پرداخته شود. اگرچه افغانستان از سال ۲۰۱۲ به عنوان عضو ناظر در این سازمان پذیرفته شده است، اما عضویت دایمی افغانستان در این سازمان در وضعیت کنونی، می‌تواند بر حال و آینده کشور تأثیرگذار باشد. در سال ۱۹۹۶ پنج کشور روسیه، چین، قزاقستان، قرقیزستان و تاجیکستان در شهر شانگهای پیمانی را به منظور تقویت اعتماد نظامی در نواحی مرزی خود به امضا رساندند. این پیمان در سال ۲۰۰۱ با پیوستن ازبکستان و سپس مغولستان، به سازمان همکاری

Mandegar

هزینه‌های تبلیغات شما در روزنامه ماندگار

ماندگار

شماره	موقعیت اعلان در روزنامه	اندازه	از ۱ الی ۳۰ روز	از ۳۱ الی ۸۰ روز ۲۰٪ تخفیف	برای ۱۸۰ روز ۴۰٪ تخفیف
۱	قسمت بالای صفحه کنار لوگو	14/4 cm	60 \$	48 \$	36 \$
۲	نصف پائین صفحه اول	16/25 cm	250 \$	200 \$	150 \$
۳	بندر در صفحه اول یا اخیر	3/25 cm	70 \$	56 \$	42 \$
۴	مکمل صفحه داخلی	36/25 cm	350 \$	280 \$	210 \$
۵	قسمت بالای صفحه اخیر	12/6 cm	100 \$	80 \$	60 \$
۶	نصف پائین صفحه اخیر	16/25 cm	250 \$	200 \$	150 \$
۷	در قسمت بالای وب سایت		برای 7 روز 400 \$	برای 14 روز 600 \$	برای 30 روز 1200 \$